

רב"ט יר��וני ישע

2161246

בן רחל ושלמה

נולד ב- ו' אייר תש"י"ד 9.5.1954

התגייס לצה"ל במאי 1972

שרת בגדוד "אריות הגולן" (17)

נפל ב- כ"ו תשרי תשל"ד 22.10.1973

בעת מילוי תפקידו.

ירקוני ישע

ישע, בן רחל ושלמה, נולד ביום ו' באדר תש"י"ד (9.5.1954) בתל אביב. תחילת לימוד בית-הספר היסודי "הר נבו" ואחר-כך סיים את חוק לימודיו היסודיים בבית-הספר היסודי "גראץ" בתל אביב. הוא בחר להמשיך את לימודיו העל-יסודיים במסגרת מקצועית, ולפיכך הלך לבית-ספר תיכון-עירוני במגמה לחשמל, שבעיר הולנדתו. בקי"ז 1972 עמד בהצלחה במספר בחינות בגרות חיצונית. ישע היה נער רגש ושקט, הסון-גורף, בעל בלורית שיער ועיניות נבותות. הוא היה חבר בתנועה המאוחדת, השתתף בפועלותיה השונות וגם יצא למסעות, שערכו חברים התנועה ברוחבי הארץ. שני תחביבים עיקריים היו לו; הוא היה חובב צילום מושבע ואף הקים לעצמו מעבדה לפיתוח והגדלת תמונות. תחביבו השני כרוך בפעילות התנדבותית; בהיותו תלמיד בבית-הספר התיכון, התנדב לסיע בסניף מגן דוד אדום בתל אביב. הוא השתתף בקורסים שונים של עזרה ראשונה, ועשה מלאכתו במשירות ובאחריות. על כל אלה היה בן נאמן. מסטור להוריו. ישע גויס לצה"ל בשלהי Mai 1972. כחבר וכמדריך בתנועה המאוחדת רצה תחילת לצאת להתיישבות בהיאחזות נחל קליה, שלחופו הצפוני של ים המלח. אך זמן קצר לפני הגויסו, החליט כי הוא מעדר לשרת במסגרת הצבאית הרגילה. כשהוא לשלכת הגויס נאמר לו, שייאלץ להמתין תשעה חודשים עד ליום גיוסו, אם לא ייאוט להtagais לאלתר, למחמת היום, לחטיבת "גולני". ישע נועץ באביו והחליט לבחר באפשרות השניה. לאחר מכן, ישי התגייס והוצב לסיירת "גולני" במסגרת חיל הרגלים. רק בקשה אחת ביקש: הוא עמד על כך שדבר גיוסו החפשו לצה"ל לא ייודע לאמו ולאחותו, וכשהבאה הביתה לאחר שמי שירות והוא לבוש מדיים, הפтиיע את שתיהן. לאחר סיום הטירונות נשלח ישי להשתלמות בקורס מ"כים. בගל עבירת משמעת הורחק מן הקורס, אך הוא לא השלים עם סילוקו. הוא טען, שאינו רואה עצמו אשם, והסביר שלא התיציב לשםירה במשמרת הלילה משום שאיש לא דאג להעירו. הוא התעקש להוציא לאור את דבר צדクトו, ואכן הורשה בסופו של דבר לסייע את השתלמותו במחוז אחר של הקורס. הוא לא גילה להוריו את דבר השתתפותו בקורס; כפי הנראה ביקש להפתיעם בטקס סיום הקורס, אלא שמלחמת ים-הכיפורים שמה לאל את תוכניותיו. ישע היה אהוב על חבריו לנשך ועל מפקדיו. ספרו עליו ידידי: "מה שהספנו ללמידה ממנה, היו ספרורים אינספור על הגוזד ממנה בא... החל בפטנטים מכניים שהרכיב על חגורו וכלה בספרוי הצלחות מפורסמות של יחידתו. יש שף להגעה רחוק. קיווה שיבוא יום ויהיה בין הקצינים הגבושים בגוזד". בשפרצת מלחמת ים-הכיפורים, היה ישיב עיזומה של ההשתלמות בקורס המ"כ. הוא נשלח לחזית הצפון ולחם שם כרוبي ביחידת חיל-רגלים, שניסתה לכבות את מוצב החרמון. מפקד המחלקה סיפר, שכאשר התקרכו החילילים אל המוצב, נאלצו להיצמד אל הקרקע בגל האש הקבוצה של הסורים. יש לא היה מסוגל לשאת את המחשבה, שחברדים מגודדו שוכבים פצעיים ללא שתוגש להם עזרה רפואי. הוא פנה איפוא אל מפקדו ושכנע אותו להרשאות לו להתקדם אל המוצב ולסייע ללוחמים, אך בסופו של דבר לא הצליח להגעה למוצב. ביום כ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973) נהרג ישע באש הכבודה של הסורים. הוא הובא למנוחת-עולםם בבית-העלמין הצבאי בקרית-שלום. השair אחורי אב, אס ואחות. לאחר נפלתו נקבע כי סיים בהצלחה את קורס המ"כים והוא הוועלה לדרגות רב-טוראי. במכבת תנומימות למשפחה השוכלה כתוב מפקד היחידה: "בקרב על החרמון נפל בנסים ישע. הוא נפל זמן קצר לפני שעמדו לסייע לחוריו קורס המ"כים. בתקופה שעשה ביחידתו, הצליח לתורום לפלוגתו והיה מופת לחוריו במסירותו הרבה ובביצוע משימות בגודן. עוזו רוקם תכניות נרחבות לעתיד... נפל".

הנפטר ישי רaskin ב-22.10.1973. נפטר ישי רaskin ב-22.10.1973. נפטר ישי רaskin ב-22.10.1973. נפטר ישי רaskin ב-22.10.1973.

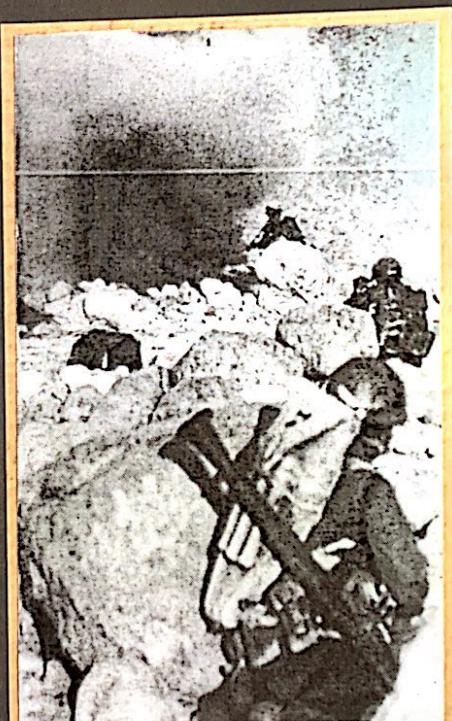
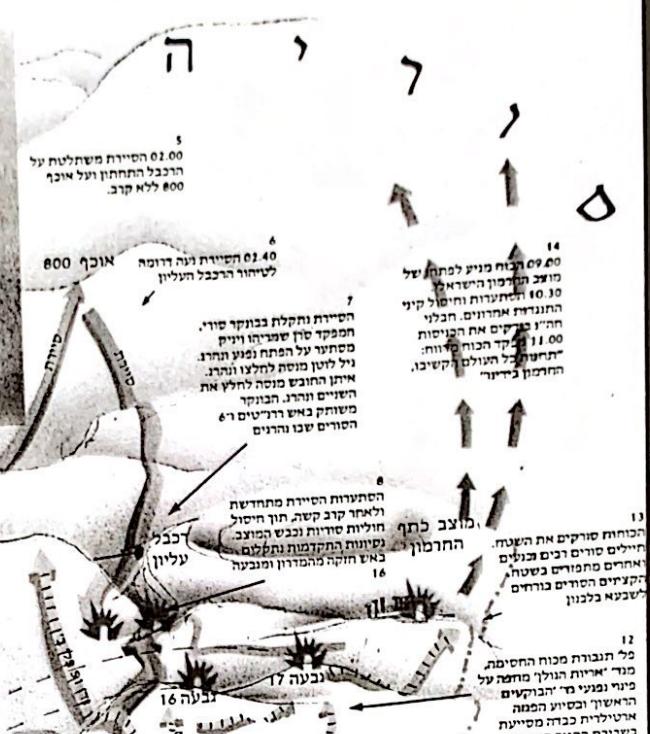
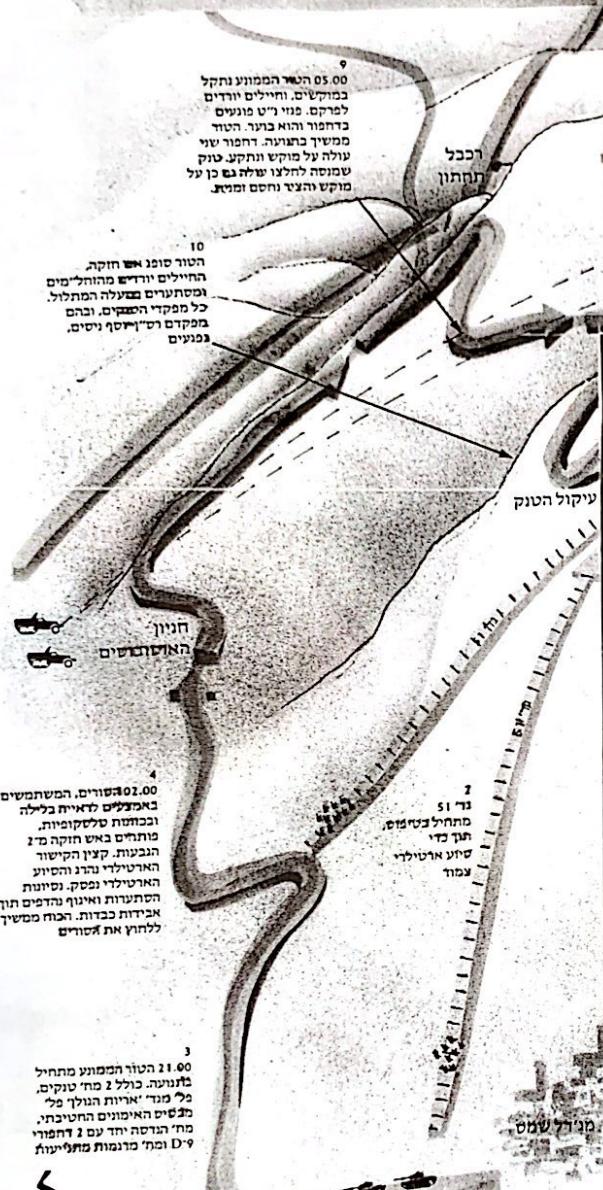
קבוצת פקודות

מבצע "קינוח" – כבוש מוצבי החרמון

ליל 21/22 באוקטובר עד צהרי 22 באוקטובר 1973

לא בכדי כבוה ההר המשלגן והגביה הוה, לאחר מלחתותיו
הכפורים, "החרמוו שְׁלֹנוּן". בקרוב מושבושים, אורך וקשה
במיינטן, נורויסון" של אוקטובר 1973, מול האישוב הדרומי, קנו
להם להחמי החטיבה בדם. במאמץ וחיקרנו את הדר הנייש
ואתה הtoutן עליילו. היחידה בששיטה אחות' ע' שעבדה ב-
באקווטבר, נפל חמוץוב כדי קומזוו טוריים. ב-8 באוקטובר
ברינו לוחמי החטיבה להעפלה ברכבת גונול אל הרה ולוחרה
העויינים של המידון'ה, על אף לא צלחו. לאחדר שבחויהם של
הפעוטות והפעצאות יסוו להחמי החטיבה ביל'ה-21
באקווטבר להחויר לעצם את השליתה במוצב החדרמן. הא
ההדרון דרכ' לילקה קשה וממושך בטנו של ליש' קש' שהנערמה מול
ההדרונות עזה ועיקשת של האישוב הדרומי. בקרוב הוכרע על ידי
אחים צ'ילבם ובוכבוסת של הטרוודים, הלחוטם מון' קה-שערא על-ידי
ירוחוא נשבון ולא הרפה, עד אשר השלים את המשימה.

שבת, יום ה'כיפורים תשל"ד (6 באוקטובר 1973)

בשבת יום ה'כיפורים תשל"ד, 6 באוקטובר 1973, היו רוב חיילי גולני בbatisיהם במקומות מגורייהם. גדור "ברק" בפיקוד סא"ל יעקב שחור היה בחופשה עד למועד הכנס הגדול בפארך הירקון לציון 25 שנים לחטיבת גולני. גדור "הבקעים הראשונים" בפיקוד סא"ל יהודה פולד סיים תעסוקה מבצעית ברצועה עזה והיה ב"חופה רגילה"; טירוני בסיס האימונים החטיבתי, שעסקו באותה עת ארוגן העצרת המתוכננת,יצאו לביתם לחופשת שבת. גם גדור בה"ס למ"כים של חטיבת גולני, גדור "ARIOOT הגולן" בפיקוד סא"ל דובי דורו, ולוחמי הסירות, פלוגת ה"נמר המעופף" בפיקוד סרן שMRIHO וייניק, שהו ביום ה'כיפורים, שבת 6 באוקטובר, בתמיון. למעשה היו רק לוחמי גדור "גדרון" בפיקוד סא"ל זאב אונגר בתעסוקה מבצעית, בכוננות גבוהה, בגזרה הצפונית של ה"קו הסגול" ברמת-הגולן. ממוצב החרמון בצפון, דרך מוצבי גיורת מסעדה (102, 104, 105), דרך מוצבי גיורת החרמוןית (106, 107) ועד מוצבי גיורת קונייטרה (108, 110).

היערכות כוחותינו ברמת-הגולן (6 באוקטובר 1973)

لوוחמי גדור "גדרון" לא עמדו לבדים במערכה בגיןה הצפונית של רמת-הגולן בצהורי שבת ה-6 באוקטובר 1973, משבצתה בהפתעה מוחלטת מלחמת יום ה-כיפורים. לצדם ב"קו היאשון" בקו המוצבים היו הטנקיסטים של גדור "סער" של חטיבת השריון "ברק" מפוזרים וצמודים - מחלקות טנקים ליד כל מוצב. מאחוריהם, ב"קו השני" של הגיורה הצפונית, היו מרכזים שאר לוחמי החטיבה בריכוזים גודולים בעיר מסעדה, ולא הרחק מהם באורח פתחת קונייטורה (הרמוניית-נפח) חנו בריכוזים גודולים לוחמי חטיבת השריון 7, בפיקוד אל"ם אביגדור ("יאנוש") בריגל. בדרך כלל (החל משנת 1972) הייתה רמת-הגולן

באחריותה של מפקדת מרחב הגולן (חטמ"ר "גולן"); במוצבי ה"קו הסגול" החזיקו כוחות של גזרי ח"ר מילואים, ורק בגלל המתייחס הרבה, ריכוזי הכוחות של הצבא הסורי ומצב הכוונות הגובהה, הוחלפו גזרי ח"ר מילואים אלו בספטמבר 1973 בגזרי ח"ר סדירים: גדור "גדרון" של חטיבת גולני בגיןה הצפונית, גדור נח"ל מוצנה במוצבי הגיורה הדורומית. יחד עם נפרשו בהתאם גדור הטנקים "סער" בגיןה הצפונית, וגדור הטנקים "סופה" בגיןה הדורומית. מפקדה חטיבת "ברק", כמו גם מפקדות החטמ"ר ומפקדת האוגדה היו במחנות נפח.

שלב הבלימה בגיןה הצפונית (6-7 באוקטובר 1973)

אלוף פיקוד הצפון, יצחק חופי, העירין, כי "מאmix העיקרי" הסורי יהיה בגיןה פתחת קונייטורה, ועל כן השאיר את חטיבת 7 עם 105 טנקים מדגם צנטוריון בעתויה פיקודית בשלושה ריכוזים גודולים סביר נפח. בגיןה הצפונית, עליה הגנו לוחמי גדור "גדרון", היט אפוא 137 טנקים 105 של חטיבת 7 ו-32 מחתיבת "ברק"), זיאלו בגיןה הדורומית, עליה הגנו לוחמי גדור הנח"ל המוצנה, היה גדור טנקים מעורב, מפלוגות הטנקים של "סער" ו"סופה" של חטיבת "ברק", ולן 40 טנקים בלבד.

התתקפה הסורית במלחמות יום ה-כיפורים החלה בסמוך לשעה 14.00 בהפגזה ארטילרית כבדה על כל המוצבים ובתקיפת מטוסים על מפקדות עורפיות ומחנות עורפיים. לאחר ריכוך אוורי וארטילרי ותחת חיפוי ארטילרי צמוד נעו צוותי הקרב של דיביזיות הח"ר ל עבר תעלת הנ"ט החפורת לאורך ה"קו הסגול" במטרה לכבות את קו המוצבים ולהגיע בתוך שעوت ספורות לככיבת האורך. מסעדה-קונייטורה-רופא. בגיןה הצפונית נכשלו הסורים במשימתם. כוחותיהם חדרו אמונם מצפון לחרמוניית ולבקעתא, אך הם לא הצליחו לבסס מתחם כלשהו. הישגם היה היחיד עםפתיחת המלחמה היה יכובש מוצב החרמון הישראלי.

קרב ההבקעה בחזית הצפון (עד 24 באוקטובר 1973)

ב-11 באוקטובר 1973, בהמשך לתקופת הנגד שהביאה את צה"ל לשיטה מלאה על כל רמת הגולן (עד 10 באוקטובר 1973), פתחו כוחות פיקוד צפוני בקרוב ההבקעה גدول לשטח סוריה. היה זה "מאם עיקרי" של צה"ל בחזית הצפון, שנועד לפתח שלב חדש במלחמה וכפיה הפסקת אש על סוריה. לאחר ריכוך אווורי וארטילריו כבד על הקו הסורי הקדמי בוצעה התקפה דו-אוגדתית מדרוגת. ראשונה הבקעה אונדחת רפאל איתן עם לחומי חטיבת גולני ועם לוחמי חטיבת 7 בציר ג'יבטה-אל-ח'שב – מזורעת בית-גין. מיד אחריה הבקעה אונדחת דן לנור בגזרת ח'ריאנבה, על הכביש הראשי ("אמריקה") לכיוון دمشق.

קרב ההבקעה ארוך יומיים (11–12 באוקטובר 1973), ובמהלכו הבקע המערך הסורי ונכש שטח גדול עד קו מזורעת בית-גין – תל-א-שםס – תל-ענתר – כוחות אונדחת איתן עמדו להמשיך בתנועה לעבר מערבי סעسع, וכוחות אונדחת לר' היו בתנועה לעבר מחרנות בונר, אך המשך התקיפה בוטל בגלל הפൊת כוח שריון עירקי באגף הדוממי של כוחותינו.

הപועת חילות המשלו העירקיים והירדים בגזרת תל-ענתר – כפתה על כוחותינו היערכות מחדש. אונדחת לנור תוגברה בחטיבת השריון 205 בפיקוד יוסי פلد ונערכה לבלימת העירקיים, שקיבלו סיוע אווורי וארטילריאי סורי. ב-13 באוקטובר התפתח קרב יום ע"י כוחותינו, והכוח העירקי ספג אבדות כבדות. באותו יום הופסקה גם התקדמות אונדחת איתן לעומק השטח הסורי, וחיליל גולני נערך עם כוחות שריון קענים במקומות שליטה בגזרת סעסע-מזורעת בית-גין, לבלימת התקפות-נגד צפויות.

במשך שבוע ימים (14 עד 21 באוקטובר 1973) נערכו קרבות מקומיים בגזרות שונות של "המובלעת הסורית". כל התקופות הנגד של הסורים (בגזרת מזורעת בית-גין) ושל העירקיים והירדים בdroom "המובלעת" נהדרו. יתרה מזאת, כוחות מאונדחת לנור הורחיבו את שליטתם ע"י כיבוש התילים עינתר ועלקיה, ואח"כ נכבשו שטחים מפתח נוספים להגנת "המובלעת", תל-א-שםס (12–14 באוקטובר 1973) ואום-בטינה (19 באוקטובר 1973). חיליל גולני המשיכו להחזיק באזור מזורעת בית-גין, בגזרת חזר, בתל-אחמדר, ובצומת חזר. גדור הטירונים שהוא בכפר חרפא בלב "המובלעת הסורית".

הקרב בו השתתף ישי

"בדרכ אל היעד" – קרב החרמון (22 באוקטובר 1973)

לוח הזמנים וסדר הפעולות והאירועים בקרב שניהלו לוחמי חטיבת גולני לשחרור מוצב החרמון היה: לאחר תדריך מפורט בעיר מסעדה, ו"קבוצת-פקודות" למפקדים, החל גדור "הובקרים הראשוני" בטיפוס איטי ומיגע ככוח רגלי מגידל-שם לכיוון "עיקול הטנק". ב-21 באוקטובר בשעה 21.00 החל הטור המሙע (הטנקים, הוחל"מים, הנגמ"שים והדחפורים) לנוע דרכן חינוי האוטובוסים לאורו "רכבל תחתון" לכיוון "עיקול הטנק". בזימוניות נעו לוחמי הסירית במהלך דרכן "רכבל תחתון" לכיוון "אוכף 800". בשעה 2.00 בלילה החל בקרב: כוח החוד של הגדור בפיקוד הסמג"ד ציון זיו, נתקל באש סורית עזה במחיצת הדרכן בין "עיקול הטנק" ו"גבעה 16". קען הקישור הארטילרי נהרג, והסיע הארטילרי הצמוד נפסק. חיילי פלוגה ג' ניסו להסתער ולאגף את הסורים (שהשתמשו באמצעותם לדאיית-לילה ובכוננות טלקופיות), אך נהדפו ושבלו אבדות כבדות. החל תהליך ממושך של טיפול בפצועים ופינוי הנפגעים. באוטה שעה

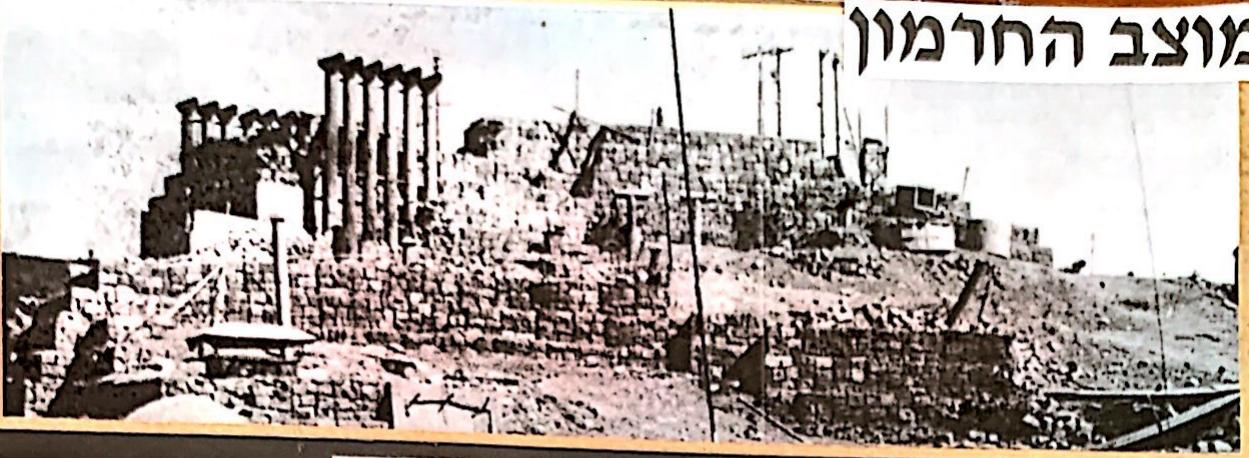
משתלטת פלוגת הסירית על "רכבל תחתון" ו"אוכף 800" ללא קרב. בשעה 2.40 נעה הסירית דרומה לטהורה אוזור המפתח של "רכבל עליון" כולל מוצב "המצוק". סמן ל"רכבל עליון" נתקל כוח מפקד סירית בבונקר סורי יירק אש.

מפקד הסירית, סרן שמריהו וייניק, הגיעם בהתקנתו את הסיסמה "אחרי", הסתער וראשון אל עבר פתח הבונקר הסורי, אך נפגע ונחרג. גיל לוطن ניסה להחלצנו ונחרג אף הוא. איתנן החובש, שניסה להחלץ את השניים, נהרג. לוחמי הסירית האחוריים שיתקנו באוש ורונ"טים את הבונקר, ו-6 سورים נהרגו. לאחר פינוי הפצועים והנפגעים חידשה הסירית את ההסתערות, ולאחר קרב קשה ביותר וכיבוש אוזור "רכבל העליון" ו"המצוק". נסינו התקדמותו של לוחמי הסירית נבלם באש חזקה מאוד מהძרון ומ"גבעה 16".

ב-22 באוקטובר בשעה 5.00 בבוקר, כקילומטר לפני "עיקול הטנק" נתקל הטור המሙע במקומות על הדרכן. בשעה שחילוי פלוגת ההנדסה ניסו לפרק את המוקשים, נפגע הדחפור הראשון בפצע נ"ט, והדחפור השני עלה על מוקש ונותק. טנק שניסה להחלצנו, עלה גם הוא על מוקש, והציר נחמס. כל מפקדי הטנקים נפצעו בוזה אחר זה. חיילי הטור המሙע ירדו מן הוחל"מים ופתחו בהסתערות במעלת התולול. באותו שעה בערך – מדרום ל"גבעה 16" תוך כדי לחימה של צוותים, חוליות ובודדים בחילים סורים שגילו התנגדות עזה ביותר, ופצעו המח"ט ומג"ד "הובקרים הראשוני", והפיקוד עבר לידי קצין האג"ם החטיבתי. הייתה זו שעה מכריעה בקרב הקשה, כאשר שני הצדדים הגיעו בזמנית אל סף נקודת השבירה.

תאריך
נפילתו
של ישי

מוצב החרמון

בדרכ אל היעד

המערכה על עיקרת הסורים ממאחזיהם בחרמון חלה ביום ראשון, 21 באוקטובר. התוכנית התביסה על התקפת לילה דו-חטיבית. חטיבת גולני נועדה לכבות את כוח החרמון הישראלי בסיוון ארטילריה וחיל אויר; חטיבת צנחנים במילואים מוקטנת, נועדה לכבות את מוצבי החרמון הסוריים, לאחר שלוחמת יונחו בשטח מעל גביו מטוקים; שתי פלוגות מוחטיבת המילואים נועדו לשמש עתודה לכל הכוחות במבצע שנודע בכינויו: "מבצע קינוח".

וחמי גולני נערכו קילומטרים אחדים לפני הכפר הסורי מסעדה. מפקד הכוח שתחזק אוזוני קבוצה המפקדים את תוכנית הפעולה: "תהייה זו התקפת לילה חטיבית בשלוש צירים, בסיוון טנים וארטילריה". הרכב הכוחות ומשימותיהם היה כזה:

גזר "הובקים הראשו" סירוק ויתר שני רכבים, יכובש את "עיקול הטנק", "הרccbבל העליון", נבעות 16 ו-17 ומוצב החרמון.

גזר 8 (חטוף הממון) יפתח את ציר הכביש, ויסייע בכיבוש "הרccbבל התחתון", "הרccbבל העליון" ומוצב החרמון.

חשירות תנוע עד לנזודה הנמצאת כקילומטר אחד צפונית ל"הרccbבל העליון", ותהייה בכוננות לסיע בכיבוש "הרccbבל העליון" ומוצב החרמון.

גזר "אריות הגולן" (בחרכב שתי פלוגות), יחסום מכיוון דרום-מזרח ויפגע בכוחות האויב הנסוגים (בפועל-בוצעה משימה זו על ידי לחמי גדור "ברק").

כוח "זימיר" יארגן את הזחל"מים בשטח.

לווע לעזרת המתקפים. מן העבר השני של ההר חשה הפלוגה השנייה, שעלתה אף היא מחניון האוטובוסים, לשיעו בפיקוח עמדות האויב. ציון פיצל את הכוח שברשותו לצוותים. שהה קרב זרוע אבניים וסלעים, לא אפשר הסתערות בזק מהמת. על כל צוות החוטל להנאל את מלחמות הפרטיה. איש איש עתיד היה להיאבק על חייו.

בגלל הקשיים שנוצרו, שינוי המח"ט – שנמצא באותו זמן על מדרון "גבעה 16" – את התוכנית המקורי, והורה לסיירת לכובש את "הרccbבל העליון" במקום גזר "הובקים הראשו".

לחמי הסיירת בפיקודו של סרן שמריהו ונין, הגיעו לאיזור "הרccbבל העליון". היה זה אחד התנוגות שהסבה קורבנות רבים בקרב הראשון, ושיקולו של ונין היה לקחת את המקום בשקט, ככלומר לא לירות אש מונעת לעבר היעד, אלא לבדוק בשקט מה נעשה בו.

וニーク שלח את החוד וצוות נסף לבדיקה. היה זה בצלע ההר, בגובה עשרים מטר מעל הרccbבל. משטח בטון, חפירות לא מאישות. מספר אחד מלוחמי הסיירת: "וונייק שלח את החוד שמאליה ולמעלה אל הגבעה, וכן במקביל לחוד על הכביש. נוצר מצב בו המ"פ עם התמ"ק הלכו ראשונים, ללא קשר עין עם החוד. הכלנו לרוגלי המזוקן ופתחותם הגיעו לקצחו. בלילה נראה כאילו הקיר נהתק לפצע. רק לאחר היום התברר שהוא זה כוך בקר".

"וונייק פסע כגלי הקשר אחורי ואני בכו אחד עם גלי מיימי. בתוך הכוח הסתתרו חמישה-שבעה חיילים סורים. אמנס הינו כלזמן דרוכים, אך אפשר שהיה זו שנייה של הרפייה. ובשנייה זו, כל העסק אירע בפתאומיות. וונייק הבחין במשהו בעד שמאל, הסתובב וניסה לירות. ראיינו את הבזקי האש, וגלי ואני קפכנו אחריה. וונייק נפגע ושכב על הארץ. אמר שהוא פצע ובירך שיחלכו אותו. הוא חזר עלכך כמה פעמים".

"במשך שעות מספר התנהל הקרב. המשמש האירה, היחידה התמוקמה וצלהה לעבר המוצב, כסיוון לחמי החטיבה. בסביבות השעה שבע ושלושים החלה מנוסת הסורים. ימן מה צלפנו בהם, ומשלא נראה עוד בשטח, יצאו מהעמומות. הקרב נגמר. מישחו מספר שגili ליטון, איתון פלונסקי, שמריהו וונייק ועריא פיניינשטיין הרוגים. אחד אחר שוחרר זה עתה מגבעה 16, מבשר שנמצא גופותיהם של ארבעה הרוגים מהקרב הראשון, בינויהם יורם שנחשב לנעדר.

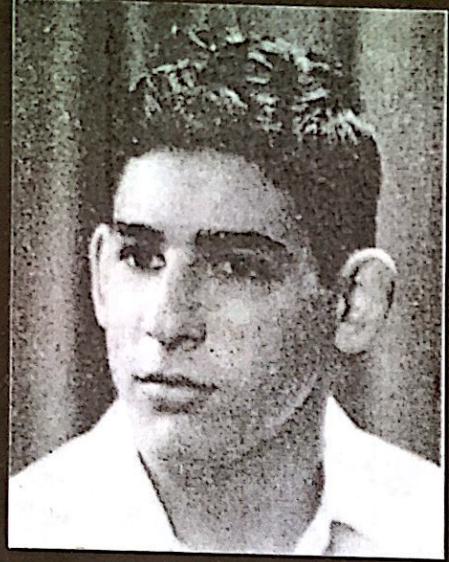
... על האלונקה המאולתרת, בגרון ניחר ובמלים ממוסקות, לחש מפקד הסיירת המשפט האחרון: "אסור לרודת מן החרמון".

דקות לאחר מכן, נפגע בחזוות נס פיקד החטיבה אמר, אשר פעל בשטח בראש אחת היחידות. "אתם מוכראים לגמור את העניין. שלא לזמן קצר בלילה לרודת בלי לחתת את החרמון" – לחש בטרם פונה. הפיקוד הועבר לירוקה, אולם לזמן קצר ליטון, שכן גם אותו השיגו כדורי האויב ופצעו אותו הועבר הפיקוד לירוק, קצין אגד מבערים של החטיבה.

לפני פצעתו הורה המח"ט לפלוגה מגדוד "אריות הגולן" לנעו לעברו ולסייע בכיבוש "גבעה 16".

במסגרת "המלחמה הפרטית" שלו, שיחק לו מזלו של אבניר יפת, מקלען מ"אריות הגולן". "בדרכנו לתחנת הרccbבל גילינו סורים רבים שחתחבו בעמדות, וכדי לא להיות מופתעים, נאלכנו לטהר כל עמדת. הייתה לנו רצתי לבודק מטפר עמדות. אחת מהן הייתה ברגע אחרון ממש, כך שהגעתי אליה לא טוב, כשכנון חמקלעון שלי היה מוחץ לדופן העמדת. העצתי פנימה ומצאתי את עצמי מתבונן בלווע מאיים של קלענוקוב בידו של חיל סורי. ידעתי שהוא יירח מייד. לחתוגן לא יכולתי כי המקלעון היה מוחץ לעמדות, כך שבלית בריווח תפטעתי לו את הקלאצי'ידי הימנגי, הורודתי לו מחלומה בפנוי. בתוך כך הרמתי את חמקלעון שבידי השמאליות והרכבתי בו צור. אז היה צורף מקרים כה מחר ותגובה היה כה אינסטינקטיביות, כך שלא חבנתי מה בדיקוק קורה. מה שברור הוא שהיה לי מזל לא נורמלי".

הסיירת השלימה, כאמור, את כיבוש "הרccbבל העליון". השחר עמד להפצע. הקרב עדין לא תם. קצין האג"ם קידט פלוגה מ"אריות הגולן" למדרון של "גבעה 16", ובחשות אש הפלוגה פנו נפצעי גדור "הובקים הראשו". לאחר מכן הונחה אש ארטילריה אש ארטילריה כבדה על "גבעה 16" ועל הגבעה שבינה לבין "גבעה 17". נראה שאש או מטטה את התנדבות הסורים, ואשר פסקה, החשתתק חזיזור לחלוויין.

פְּגָכֹות פְּקַד

אָלָי הַיְמָקָדְשָׁתִים
מֵהַיָּה מִזְבֵּחַ פְּנֵי

בְּעָרֵב

כְּנָא? שְׂמָחוֹת עֲרֵמָתָה גְּמִינָה

פְּגָדָה מִזְבֵּחַ

אֲלֹכֶל כְּוֹמֶק מִנְאָרָי

וְרֵבֶב גְּסִילָה

מִתְהָ 'וְעָזָה

וְעָזָה מִגְלִימָה

וְעָזָה בְּאַתְּמָה כְּבִיאָה
וְעָזָה נִזְבְּךָ וְעָזָה גְּנִיסָה

כְּבָאָזְגִּים הַלְּפִיכִים פְּרַדָּה

פְּרַדָּה הַיְמָתָן

וְלָה אַזְמָא

פְּרַמְחָלִים זִיְּתָן אַזְבָּעָה
בְּעָזָה

וְכָנָא תְּפִירִים אַרְחָרִים אַתְּרֵבִים

פְּרַנְהָנָה פְּרַנְהָנָה הַמְּיִיד

ירקוני יש!

1954-1973

שִׁיר דָוְלַדְתּו שְׁלֵיטָלִי זְלִי

תל אביב-יפו היא עיר במחוז תל אביב בישראל, בימי שור החוף הדרומי, המרכזית מבינן ערי גוש דן והשנייה בגודל אוכלוסייתה בישראל. העיר חברה בארגון פורום ה-15.

טל אליב זלטה לבינוו "העיר העברית הראשונה" מכיוון שהיא הייתה
לכוארה המיום היהודי הראשון לבניית עיר בארץ ישראל בתקופת
שבת ציון המודרנית. היה זה מיזם חדשני של ציבור מאורגן, שחלקו
אנגשי היישוב היישן וחלקו אנשי היישוב החדש בשיתוף עם מוסד ציוני
בראשית דרכו קרו קימת לישראל. מיזם, אשר החל ברעיון והתכנון
המיימון, עברו לבניית המסד והטפחות עצם, וכלה בניהול העיר,
שורבם המוחלט של תושביה יהודים.

בית ספר בו למד ישי זיל

בית-ספר עתיק הינו בית ספר ממלכתי, יסודי, קהילתי, הממוקם במרנו תל-אביב. בית הספר נוסד בשנת 1934 ברחוב גוץ בת"א בשם "נס ציונה" ועם העברתו למקוםו הנוכחי הנקחי שמו לבי"ס גוץ. שם ליה"ס, לשם מקומו המקורי, הינו אחרשמו של עבי היינריך גוץ, היסטוריון ואיש מחשבת ישראל. ביה"ס לומדים כ-507 תלמידים כ-17 ליתות א'-'ו'. ביה"ס קיבל הסמכה לבית ספר י魯ק'. ביה"ס שמים דגש על פיתוח מודעות סביבתית, עליו אמונה הוועדה לאיכות הסביבה.

